

[Miljøministeren]

lemprodukter eller omdannelsesprodukter fra fremstillingen heraf. Hver prøve bliver analyseret to gange. Påvises usædvanligt indhold, dvs. højt indhold eller forekomst af andre organiske stoffer end de nævnte, gentages analyserne på statens levnedsmiddelinstitut.

Der forestår derfor et større analytisk undersøgelsesarbejde, men præcist hvor stort, og hvor lang tid det vil tage, vil afhænge af det antal af prøver, det er muligt at fremskaffe, og om der i analysearbejdet viser sig forhold, der kræver en dyberegående undersøgelse.

Såvel Esbjerg Landsdelslaboratorium som statens levnedsmiddelinstitut tillægger analysearbejdet høj prioritet.

Under analysearbejdet på Esbjerg Landsdelslaboratorium orienterer landsdelslaboratoriet løbende statens levnedsmiddelinstitut såvel telefonisk som skriftligt om foreliggende analyseresultater. Institutet informerer desuden løbende fiskeriministeriets industritilsyn om resultaterne.

Efter at samtlige analyser er foretaget, udarbejder landsdelslaboratoriet en samlet rapport herom. Rapporten sendes til endelig vurdering til medlemmerne af den ekspertgruppe, der er nedsat under fiskeriministeriet.

Den ovenfor nævnte løbende informationsudveksling sikrer imidlertid, at der meget hurtigt kan gribes ind, såfremt det skulle vise sig påkrævet, dvs. også før den endelige rapport og vurdering af analyserne foreligger.

På baggrund af de oplysninger, jeg har fået fra statens levnedsmiddelinstitut, finder jeg, at undersøgelsesarbejdet er tilrettelagt på en fuldt betryggende måde.

Jeg har bedt instituttet om at underrette mig, hvis der under undersøgelsesarbejdet fremkommer resultater, som kan ændre ved den hidtidige vurdering af forholdene i området.

Spm. nr. S 541

Til *justitsministeren* (25/1 83) af:

Mogens Voigt (FP):

»Vil ministeren lave en ændring af bekendtgørelse nr. 142 af 14. april 1977, således at cykel-, knallert- og motorcykelforhandlere ikke straffes for andres ulovligheder?«

Begrundelse

I henhold til § 68, stk. 3, og § 118, stk. 3, i færdselslov nr. 287 af 10. juni 1976 har justitsministeriet udsendt den i spørgsmålet nævnte bekendtgørelse, som omhandler forhandling af særligt hastighedsøgende udstyr (»tuningsdele«), der kan anvendes til knallerter.

Det har nu vist sig i praksis, at forhandlede, som har deres hovedsalg af udstyr til motorcykler beregnet til banekørsel, bliver tiltalt rask væk af politiet, fordi de solgte dele i nogle situationer bliver anvendt af køber til montering på knallerter, som kun må fremføres med en hastighed af 30 km/t.

En forhandler kan jo ikke på nogen rimelig måde sikre sig mod, at købte dele bliver anvendt ulovligt, sådan som de nugældende regler er.

Det ville derfor være hensigtsmæssigt, hvis der kunne laves en ændring af bekendtgørelsen, således at køber skulle skrive under på tro og love på en særlig blanket på, at det købte kun vil blive anvendt til banekørsel.

Som det er nu, vil en motocrossforhandler ofte blive udsat for, at dele til motocrosscykler, som han sælger i god tro, bliver anvendt ulovligt. Dette skader forhandleren og de mange ærlige motocrossudøvere, som blot stille og roligt dyrker deres sport.

F.eks. er der mange dele fra en 80 cc. motocrosser, som kan monteres på en 50 cc. knallert og dermed fremføre knallerten med større hastighed end den tilladte.

Dette har man til en vis grad fået bremset ved, at Ungdomsringens Landsforening ved en cirkulæreskrivelse af 2. januar 1978 har fået eneret på at formidle udstyr til baneknallerter ved oprettelse af et centralt depot, men det forhindrer ikke de situationer, jeg her har fremdraget. En forhandler kan aldrig sikre sig, at køber ikke bruger de købte dele ulovligt. Derfor må forhandlere af baneudstyr til banecykler over 50 cc. på en eller anden måde kunne fritages for ansvar.

Den af mig foreslåede måde med en særlig blanket kunne være en mulighed, som jeg håber ministeren vil være positiv over for.

For god ordens skyld skal jeg gøre opmærksom på, at jeg kender samtlige udsendte cirkulærer og skrivelser i sagen og har kendskab til byretsdommen fra Haderslev samt den efterfølgende landsretsdom.